

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

Bangladesh, idet man selvfølgelig samtidig sørger for, at danske fiskerkuttere får tilskud til at blive hugget op.

Socialdemokratiet har altid haft et stort hjerte for dem, der særligt trænger, og det har givet sig udslag i, at man f. eks. lige har foræret 321 mill. kr. til A. P. Møller, ØK, Arbejdsgiverforeningen, Lauritzen-konceren, de tre hovedbanker m. fl. Jo, socialdemokratiet har altid vidst, hvem der var de virkelig trængende i dette samfund.

Stem på socialdemokratiet, og De vil blive endnu fattigere! Men glæd Dem: Deres nabo bliver lige så fattig!

I socialdemokratiet har man altid haft den opfattelse, at der er nogle, der skal have en højere pension end andre, og derfor foreslår socialdemokratiet, at privat ansatte ikke skal have lov til længere at trække kapitalpensionstilskuddet fra. Derimod vil man selvfølgelig fastholde, at offentligt ansatte fortsat skal have 4-6 gange så meget i pension som alle andre. Socialdemokratiet stiler efter at opnå den højeste grad af uretfærdighed.

Mener man, at menneskerettigheder kun er noget, der kan stilles krav om i ikke-socialistiske lande, så skal man stemme på socialdemokratiet, for socialdemokratiet forbyder, at man køber kul i Sydafrika, og foreslår derfor, at man skal købe kullene i Polen. Socialdemokratiet giver selvfølgelig også tilskud til Vietnam, ligesom det bakker Moçambique og diverse oprørsbevægelser op, som groft overtræder menneskerettighederne.

Hvis man kan lide et parti, der ikke er bange for at skifte mening, skal man også stemme på socialdemokratiet. Den socialdemokratiske politiske ordfører sagde i efteråret 1974 til den daværende venstregering: »I socialdemokratiet accepterer vi ikke arbejdsløshed.« Men nu er han jo i mellemtiden blevet trafikminister, og nu er det ikke længere den slags problemer, han beskæftiger sig med. Nu mener han, at alle de arbejdsløse skal gå rundt og diskutere nulvækst og borgerløn og nedrustning på verdensplan og gøre oprør fra midten og slige meningsfyldte ting.

Den socialdemokratiske statsminister siger, at vi må til at vænne os til arbejdsløsheden, og det er der jo så mange der gør. Kort tid efter, at man går ud af skolen, bliver man ofte arbejdsløs og får arbejdsløshedsunder-

støttelse, hvorefter man i mange år kan gå rundt og diskutere nulvækst og kapitalisternes dårligdomme m.v. Og hvis man også skulle finde den tilværelse lidt kedelig, kan man altid tage på kursus, og så kan man oven i understøttelsen selvfølgelig opnå at få kursustilskud.

I det hele taget må man sige: kan De lide at være arbejdsløs, så skal De stemme på socialdemokratiet. Aldrig før i den tid, jeg har levet, har nogen regering været i stand til på så kort tid at skabe så mange arbejdsløse.

Man må ligeledes sige, at disse socialdemokrater ikke er bange for at komme med bombastiske udtalelser. I 1975 sagde regeringen: »Den fulde beskæftigelse vil være genskabt i løbet af et års tid.« Men resultatet blev selvfølgelig, at arbejdsløsheden steg mere, end den nogen sinde har gjort tidligere.

I 1976 sagde regeringen: »Der er nu etableret en politik, som hurtigt vil nedbringe underskuddet på betalingsbalancen og i løbet af nogle år fjerne det.« Alle ved, at resultatet i det følgende år var, at betalingsbalanceunderskuddet blev større, end det nogen sinde tidligere havde været i historien.

I 1977 sagde regeringen: »Der er nu gennemført den nødvendige økonomiske stramning af hensyn til betalingsbalancen og en lovgivning, som kan sikre en rimeligt stor indsats til bekæmpelse af arbejdsløsheden.« Også denne spådom er jo gjort alvorligt til skamme.

Med andre ord: Kan De lide gyldne løfter uden indhold, kan De lide at more Dem over, at politikerne altid tager totalt fejl? Så stem på socialdemokratiet! Socialdemokratiet giver Dem garanti for, at alting går lige stik modsat af, hvad socialdemokratiet siger det vil.

Men nu skal man selvfølgelig ikke beskyldes socialdemokratiet for det hele; der er jo også andre partier her i folketinget. Der er f. eks. nogle partier, der hedder VCQM, og de har nu dannet et såkaldt minikraftcenter. Hvad disse partier egentlig mener der skal gøres her i landet, er der nok ikke nogen der ved, og mindst af alle de selv. Alt, hvad vi hidtil har kunnet få oplyst om, hvad disse partier ønsker gennemført, er, at de for det første ikke er vendt mod nogen, og for det andet at man nærmest har dannet dette kraftcenter for at gøre statsministeren en tjeneste.